

Entrevista amb Sebastià Salvadó, president del Reial Automòbil Club de Catalunya

¡Ja tenim el circuit!

El dia 10 de setembre s'inaugurarà, per fi, el Circuit de Catalunya, que el 29 del mateix mes acollirà el primer GP de Fórmula 1 al Principat des de fa molts anys. Sebastià Salvador, president del RACC, explica a EL TEMPS els fets més interessants d'aquest esdeveniment.

De Sebastià Salvadó, que va arribar en 1985 a la presidència del Reial Automòbil Club de Catalunya, diuen que ha estat l'artífex del Circuit de Catalunya; fins i tot que el seu nomenament com a president del RACC obeeix a aquest propòsit. Sebastià Salvador, persona honesta i directa, no té cap inconvenient a confirmar-ho.

—Sí —diu—. Jo vaig ser cridat a la junta del RACC perquè hi havia el projecte de fer el circuit.

—Des que es va anunciar que el Gran Premi de Fórmula 1 es disputaria enguany al circuit, l'alcalde de Jerez, Pedro Pacheco, ha estat molt crític respecte a Catalunya i al RACC. ¿Què respondria a l'alcalde de Jerez?

—Bé, jo crec que més que respondre s'hauria d'analitzar el que ha dit. Ell és un personatge important, entranyable i simpàtic, que ha fet molt per l'esport de l'automobilisme a Jerez. Sense ell, aquest circuit no existiria. Si l'afició andalusa hagués respost anant en massa al circuit, la divulgació de l'automobilisme que hauria fet Pedro Pacheco hauria estat molt important, però això no ha passat. Quant a les queixes de Pedro Pacheco que el GP s'hauria d'haver fet a Jerez, crec que hauria de tenir en compte que si se l'ha endut cinc anys seguits, és senzillament perquè tenia les millors instal·lacions. Però ara les millors instal·lacions són a Catalunya. I a més, aquí, per tradició, l'afició és més gran, i al final aquests arguments s'acaben imposant.

—La defensa de l'esport que ha fet Pedro Pacheco potser no ha estat realitzada prou esportivament...

—Bé, ell és un polític i és normal que compagini la defensa de l'esport amb la de les seves posicions polítiques. Per una altra banda, a mi, personalment, Pedro Pacheco em cau molt bé; ara, també és cert que tots dos empaitem la mateixa peça.

—Sí, però ell ha arribat a dir que entre Joan Antoni Samaranch i Jean Marie

Sebastià Salvador.

JORDI MOREIRA

Balestre, president de la FISA, havia d'haver-hi alguna cosa més que una simple amistat...

—Em penso que aquest és un sistema de dir les coses diguem-ne simpàtic. Tot i que en aquest cas estiguin renyides amb la realitat, evidentment. No és gens cert el que diu, encara que ho diu amb molta gràcia.

—Però a Samaranch no li devia fer gaire gràcia.

—Suposo que no. De totes formes Pedro Pacheco és d'aquelles persones que cau bé a tothom, que digui el que digui fa riure tothom.

—¿Per què creu que a Catalunya hi ha aquesta afició tan important a els cotxes i a les motos?

—És un problema de cultura. Ve des de fa molt de temps. Mira, una vegada estàvem reunits amb l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, i el president de la FOCA, Bernie Ecclestone, i parlàvem de fer tornar la Fórmula 1 a Montjuïc. I l'Ecclestone preguntà a Maragall per què tenia aquest afany de voler recuperar la Fórmula 1 a Barcelona, i l'alcalde li va contestar: "Mira, quan jo era petit, el meu pare m'agafava cada any i anàvem a Pedralbes a veure les curses, i això no puc fer-ho

amb els meus fills". És tot un ambient, tot un escenari, tota una cultura d'un país. I Pacheco no podria dir el mateix. Jerez és el primer circuit que hi ha hagut a Andalusia. En canvi, Montmeló no serà el primer circuit de Catalunya; abans hi ha hagut el mític de Montjuïc, i el de Pedralbes, el de Vilafranca, el de l'Ametlla, el de Sitges... I això crea una tradició, i també cultura.

—Tornant una mica al principi, vostè ha dit que l'havien cridat a la presidència de l'Automòbil Club. ¿Qui l'hi va cridar?

d'unes 200.000 persones...

—Això diuen. Però en això de l'assistència a les curses s'ha de ser molt prudent. A Jerez parlen de 200.000 persones; al Jarama de 150.000; ¿de quantes haurem de parlar al Circuit? A mi em van dir que a Jerez podien haver-hi unes 110.000 persones, que són moltes persones. I al Jarama al voltant de les 60.000. Però nosaltres, si podem, parlarem de xifres reals.

—¿I quina xifra d'espectadors preveieu al Circuit de Catalunya al GP de Fórmula 1?

—Jo penso que, si tenim èxit, podríem

cuir. En Jordi Pujol va sortir una vegada al balcó de la Generalitat quan hi havia els Sitos Pons, els Garrigues, els Crivillés..., i va dir que faria un circuit i l'ha fet. Nosaltres hem estat uns gestors, uns tècnics, el que vulguis; però s'ha de dir que sense el govern de la Generalitat, presidit pel senyor Jordi Pujol, no hi hauria circuit.

—¿I com ha anat la campanya de captació de socis col.laboradors del Circuit de Catalunya? Per anar bé, en calien entre 15 i 20.000.

—Actualment ja en tenim uns 9.000. Queda una mica lluny de les expectatives,

"Sense el govern de la Generalitat, presidit pel senyor Jordi Pujol, no hi hauria circuit".

JORDI MORERA

—Concretament, el senyor Samaranch i el senyor Godia.

—¿Vostè manté una forta amistat amb Joan Antoni Samaranch?

—Sí.

—Fa poc, corria la notícia que Joan Antoni Samaranch seria el nou president del RACC

—Sí, ja ho sé. Però jo continuo dient el mateix. Si algun dia el senyor Samaranch es veu amb forces de venir aquí, jo, encantat de la vida. Però si serà president o no, això ho hauries de preguntar a ell.

—L'últim GP del mundial de motociclisme a Jerez va tenir una assistència

arribar a les 100.000 persones. Però amb una mica més de realisme, crec que si hi van entre 70 i 80.000 aficionats ja seria prou important, tenint presents totes les circumstàncies. Crec que el dia 29 el saldarem amb bona nota.

—¿Qui ha fet més perquè el Circuit de Catalunya sigui una realitat, Pasqual Maragall o Jordi Pujol?

—Evidentment el senyor Pujol. Són dues coses absolutament diferents. En aquests moments si no hi hagués un absolut suport per part de Jordi Pujol i de tots els estaments de la Generalitat, es pot dir tranquil.lament que aquí no hi hauria cir-

i nosaltres pensem que la gent s'hi apuntarà quan vegi que el Circuit és una realitat i que funciona. Feia tant de temps que es deia que es faria el Circuit, que al final ja gairebé no s'ho creia ningú. Però, ara, quan la gent vegi els avantatges que comporta ser-ne soci col.laborador, penso que arribarem als 20.000 previstos, que és una xifra que ens permetria gaudir d'una bona estabilitat econòmica.

—¿I si això no passés?

—Doncs si això no passés significaria que s'han fet unes instal.lacions que no tenen la demanda esperada.

Eduard Company